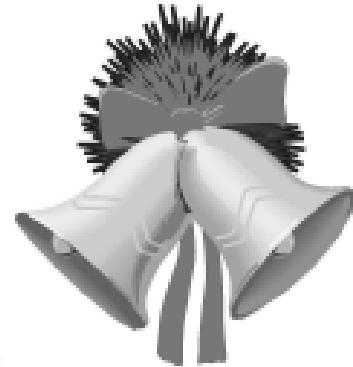

Súčanský HLÁŠNIK

Noviny obce Horná Súča - ročník VII. - číslo 4 - december 2003 - 2 koruny

PF 2004

Veselé Vianoce a šťastný nový rok 2004

Čím sú pre nás Vianoce?

Drahí farníci!

Prežívame adventné obdobie a pripravujeme sa na Vianoce. Už po toľký krát oslavujeme tieto krásne sviatky. Čím sú pre nás Vianoce? Pre mnohých, žiaľ, sú Vianoce len sviatkami zimy, voľnými dňami dovolení a prázdnin, dôvodom dobre sa najesť a vypiť si a vyesedávanie pred televíznymi obrazovkami.

Pre nás, kresťanov však Vianoce majú znamenať čosi oveľa viac. Predovšetkým si musíme uvedomiť, že je to tá chvíľa, kedy sa nebo spojilo so zemou. Boží Syn prichádza na túto zem. „Boh sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi.“ Toto je tá najväčšia a neodškriepiteľná pravda, ktorá najdokonalejšie vystihuje podstatu Vianoc.

Preto skôr ako zasadneme za štedrovečerný stôl, skôr ako zapálime prvé sviečka a prskavky na vianočnom stromčeku, skôr ako sa obdaríme štedrými darčekom, zamyslime sa nad tým, čo znamenajú Vianoce pre nás, čo znamenajú v našom živote.

Vianoce - tieto krásne sviatky, ktoré svojim čarom uchvátia všetkých - mladých i starých, o deťoch ani nehovoriac

„Ó šťastná vina“, spieva sa v chválospeve. Šťastná vina prvých ľudí Adama a Evy, pretože kvôli nim prišiel Ježiš medzi nás – na túto zem. Strom poznania dobra a zla sa stal tragédiou ľudstva. No nie strom je na vine. Na vine je svojvôľnosť človeka, ktorý sa spreneveril vôli Božej.

Nie, milí prarodičia Adam a Eva, nechceme Vám vyčítať váš hriech. Pretože keby sme boli na vašom mieste, tiež by sme si tak počínali - tiež by sme upadli. Poznáme to na našom živote, ktorý je plný pádov.

Novým stromom je strom života. Týmto stromom je Ježiš, ktorý prichádza k nám.

V každej rodine sa trblieta okrášlený stromček. Jagavá hviezda na ňom oznamuje, že sa narodil ktosi významný. Hoci v tichu, v skrytosti, nikým nepoznaný, predsa aj sama príroda svojimi divmi ukázala, že sa udialo niečo mimoriadne.

„Nám, nám, narodil sa nám“ - spieva sa v jednej vianočnej koledy. Áno, pre nás prišiel Ježiš na svet, a preto ho víťame slovami ďalšej koledy: „Vítame Ťa, Božie Dieťa“.

Kto z nás by nezajasal nad takouto radostnou správou? Ale zostať len pri vianočnom stromčeku, zostať len pri darčekom a krásnej vianočnej atmosfére by bolo veľmi málo. Ba dokonca ani tie krásne vyspievane koledy by nestačili, ak by naša radosť nevyvierala z nášho vnútra. A táto radosť bude opravdivá, keď dokážeme Ježiša prijať do svojho srdca, aby On pôsobil v ňom.

Vianoce sa stali takým populárnym sviatkom, že ani nevera v Boha ich nezničila. A tak ich dnes oslavujeme všetci - veriaci i neveriaci.

Ale oslavovať Vianoce bez Boha, to je ako keby sme si z lesa doniesli okýptený vianočný stromček. Veď čo vlastne oslavujú neveriaci cez Vianoce?

Aj v jednom mestečku žili ľudia veľmi povrchné. Zabudli na Boha. Žili len pre svoje bruchá a radovánky. Z kostola si urobili kultúrne múzeum. Keď to Ježiš videl, napísal do toho mesta list, že veru ak sa ľudia nepolepšia, na Vianoce do ich mesta nepríde. Ale ľudia si z toho veľa nerobili. Nepríde? – Nepríde! Všetci si oni urobili Vianoce aj bez Ježiša. A tak sa aj stalo. Ľudia začali vypekať koláčiky, aby mali plný štedrovečerný stôl a naháňali sa po obchodoch, aby pod stromčekom bolo čo najviac darčekom.

Ale tie Vianoce boli akési iné, ako tie predošlé. Najskôr nenapadol sneh, len stále pršalo a pršalo a po zemi samé blato a mláky. Gazdinkám sa nedarilo pečenie - najskôr im nemohlo vykysnúť cesto, potom im prihárali koláčiky. Sviečky na vianočných stromčekoch nechceli horieť a prskavky vôbec neprskali. Ľudia boli na seba ako vlci. Miesto toho, aby si priali pokoj, častovali sa tými najhrubšími nadávkami.

Aj deti boli veľmi zlé. Miesto toho, aby sa tešili na Vianoce, neposlúchali svojich rodičov oveľa viac, ako inokedy a bili sa navzájom drobnými pästičkami. Jednoducho povedané - v tom mestečku to za krátku chvíľu vyzeralo ako v pekle. Bolo potrebné vykonať nápravu. Ale ako?

A vtedy si mestský richtár spomenul na Ježišov list. Rýchlo si sadol a napísal Ježišovi list, v ktorom ho pozýval do ich mesta. Zároveň však nariadil, aby všetci ľudia prišli do kostola pokloniť sa malému Ježiškovi. A keď už kostol praskal množstvom ľudí, Ježiš prišiel aj do tohto mestečka. Z neba sa začal spúšťať drobnučký sniežik a ľudia si začali navzájom blahoželat a obdarovávať sa darčekom. Konečne v celom mestečku zavládol tichý vianočný pokoj.

A tak vidíme, že oslavovať Vianoce bez Ježiša sa nedá. K Vianociam nutne patrí oslava toho, ktorý prišiel na tento svet.

Nuž skôr, ako zasadneme za štedrovečerný stôl, skôr ako zapálime prvé sviečky a prskavky na vianočnom stromčeku, skôr ako sa obdaríme štedrými darčekom, zamyslime sa nad tým, ktorý prišiel na tento svet, aby naučil ľudí milovať a odpúšťať.

Drahí moji farníci,

milostiplné a požehnané vianočné sviatky vám všetkým praje
váš duchovný otec Jaroslav

PROGRAM BOHOSLUŽIEB POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

Štedrý deň - Streda 24.12.	kostol Horná Súča	sv. omše 7.45
Narodenie Pána - Štvrtok 25.12.	Horná Súča	polnočná 24.00 pastierska 7.45 denná 10.45
	Dúbrava	9.15
Jasličkove pobožnosti vo farskom kostole a na Dúbrave o 15.00		
sv. Štefan - Piatok 26.12.	Horná Súča	7.45 10.45
	Dúbrava	9.15
Koledovanie Dobrá novina začne o 14.00		
sv. Ján - Sobota 27.12.	Horná Súča	7.45
Sv. Rodina - Nedela 28.12.	Horná Súča	7.45 10.45
	Dúbrava	9.15
Starý rok - Streda 31.12.	Horná Súča	17.00
(sv. omša s ďakovnou pobožnosťou)		
Nový rok - Štvrtok 1.1.	Horná Súča	7.45 10.45
	Dúbrava	9.15
2. vianočná nedela-nedela 4.1.	Horná Súča	7.45 10.45
	Dúbrava	9.15
Zjavenie Pána - Utorok 6.1.	Horná Súča	7.45
/Traja králi/		10.45
	Dúbrava	9.15
Popoludní posviacka domov		

Vianoce - čas lásky a pokoja

Neoddeliteľnou súčasťou Vianoc okrem rodinnej pohody a obdarúvania sa je aj záver roka, teda čas hodnotenia a účtovania. Každý odchádzajúci rok je iný a aj tento bol určite pre každého z nás rozdielny, ale pre väčšinu z nás je v jednom rovnaký - ťažký. Pre niektorých možno ani nie vlastnou vinou, ale na druhej strane musíme uznať, že ťažkým si ho mnohokrát robíme sami a jeden druhému. Máme krásny kraj, ale tvrdý a znehodnotený vlastným pričinením a ako sa chováme k prírode, tak je to aj so vzťahmi jedného k druhému.

Tvrdý znamená ťažký a chudobný. Hovorí sa, že chudoba cti netráfi. Tým máme predurčené, aby sme boli na seba dobrí a láskaví a nielen počas Vianoc, ale po celý rok.

Čas pokoja (aj pracovného) je aj čas na zamyslenie sa. Som presvedčený, že ako každý rok aj tento nasledujúci sa naše medziludské vzťahy vylepšia a budeme na seba milší a lepší.

Dovoľte mi na záver poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri budovaní našej krásnej obce Horná Súča a popriať Vám slovami vinšovníka:

Už sviatky lásky, pokoja zavítajú zas skoro k nám, pod stromčekom ľudia postoja, otvorí srdcia dokorán. Nech v dome vašom zavládne tiež radosť, že ste spolu, keď rodina si zasadne k štedrovečernému stolu.

Vinšujem Vám na Nový rok, čo vždy ľudia vravia, lebo je to to najlepšie: pokoj, šťastia, zdravia.

Pokojné Vianoce a úspešný nový rok Vám želá starosta obce

Blaha, šťastia hodiny v kruhu svojej rodiny užite si spoločne! Krásne sviatky vianočné zo srdca všetkým želá redakčná rada celá.

Mesiac úcty k starším

Pri príležitosti mesiaca úcty k starším usporiadala Materská škola Vlčí Vrch besiedku pre starých a prastarých rodičov detí. Besiedka sa uskutočnila dňa 27. 10. 2003. Po úvodnej básni a krátkom príhovore nasledoval kultúrny program detí. Tie prostredníctvom básní a piesní poďakovali babičkám a deduškom za ich láskavosť, obetavosť a usilovnú prácu. Nezabudli sme ani na bývalých zamestnancov M. Švajdovou, M. Gugovú, M. Bulejkovú, J. Stašákovu a J. Gagu.

Deti ich odmenili kvietkom Darček na pamiatku dostali od detí všetci prítomní. Na záver besiedky bolo spoločné posedenie pri čaji a koláčikoch, ktoré nám upiekli mamičky. Náladu spríjemňovali nahrávky dychovej hudby Vlčovanka.

Súčanská dolina, tá je veľmi krásna

Kto sa prejde po súčanskom chotári, očarí ho krásna scenéria hôr, kopcov, dolín. Takáto je i časť Hornej Súče – Dúbrava. Kľukatá cesta do kopca je po oboch stranách lemovaná rodinnými domami. Cesta v zime do dediny nie je udržiavaná /nebezpečné klesanie/ a preto sú obyvatelia tejto časti odlúčení od obce. Idú pešo, prípadne osobnými dopravnými prostriedkami. Autobusy do ústredia v zimných mesiacoch nepremávajú už zo spomínaných dôvodov.

Je dobré, že na osadách už je povolené stavať rodinné domy. Myslenie ľudí, ale aj iné dôvody priviedli mladých ľudí znova na osadu. Vzhľad sa podstatne zmenil. Malé učupené chalúčky kde tu ešte vidno, no zároveň sa tu týčia novovybudované rodinné domy s esteticky upraveným okolím. Mladí ľudia často pracujú v zahraničí, aby zabezpečili svoju rodinu.

Pri rozhovore s babičkou som sa dozvedela:

„Mám dobrého syna, vnuka. Keď mi tie nohy už dobre neslúžia, prídu pre mňa i do dediny, keď sa tam dlhšie zabavím. Je dobré, že syn si váži svoju matku, tak vychoval i svojho syna. Neobávam sa, že by ma dali do „starobínca“ a oči sa jej zaleskli – snáď slza radosti. Starý strom keď presadiš, už sa ťažko prijme.“

Osada žije spoločenským životom. 16-ho novembra sa tu zišli v kultúrnom dome „skôr narodení“ občania, aby sa porozprávali, zabavili. Prihovorila sa k nim p. Bernarda Chupáčová, nasledovala báseň žiačky základnej školy. Pán starosta Pavol Bilčík tiež pozdravil prítomných peknými slovami, predložil aj zopár štatistických údajov, týkajúcich sa osady.

Kultúrny program nedočkavých hercov začal vystúpením detí z materskej školy pod vedením p. učiteliek. Kto by sa z chuti nezasmial deťom, ktoré z javiska bezprostredne oslovili svoju mamu, babku a zakývali im. Páčili sa aj malé žabky, ktoré sa chceli vydať. Janičko, ktorý viezol do Trenčína hrušky bol skúpy ponúknuť dievčatku jednu hruštičku a nakoniec jej dal plný kôš hrušiek, si zaslúžil potlesk za výkon, tiež i dievčatko za spev.

Nezabúda sa ani na tradíciu našich predkov. Hornosúčanský kroj patrí na javisko, pieseň „Čie je to dievčatko“ si

ho priam vyžadovala. Recitátori zapriali babičkám, aby dlho žili a dočkali sa potlesku, no v nejednom oku zaihrala slza šťastia. „Ježiško, zdravia starkým daj a za všetko ich požeňaj...“ boli slová malých ratolestí. Deti sú dobrí psychológovia a pozorovatelia. Radi pomáhajú v domácnosti i na poli. Veď taká nabrušená kosa, akú si pripravil Peťko, pokosí aj suchú ďateľinu. Deti vystúpili s dobre nacvičenými piesňami, tancom, básňami a zdramatizovanou scénkou. V závere excelovali cvičením podľa hudby, kde pani učiteľka bola príkladom.

Na záver deti odovzdali starkým drobné pozornosti. Potom nasledovalo posedenie.

Na osade je škola, kde je v prevádzke jedna trieda Základnej školy 1. a 2. ročník a jedna trieda materskej školy. V budove upúta veľká nástenka s aktuálnymi oznamami, výtvarnými prácami, zošitmi písania, počítania. Mňa však zaujala pozvánka do domčeka, ktorý mal otvorené dvere na celý vyučovací deň. Samozrejme som pozvánku prijala, veď dávno som vyšla zo školských lavíc. Výučba písania, čítania bola nasmerovaná tak ako o tom písal učiteľ národov Ján Amos Komenský – „Škola hrou“. Deti nepociťovali únavu, po záťaži bol zaradený relax, úsmev, pochvala, gesto pani učiteľky. K úspechu prispeli svojpomocne zhotovené pomôcky, pracovné listy a pod. Pani učiteľka ochotne zodpovedala na dotazy. Základná škola s materskou školou sú úzko prepojené spoločnými chodbami, dvorom, ale hlavne priateľskými vzťahmi detí rodičov a personálu navzájom. Deti materskej školy pri zápise do ZŠ nepoznajú strach, sú suverénnejšie, pretože prostredie dôverne poznajú. Nebyť týchto školských inštitúcií, osada by žila iným životom.

Veľmi dôležitú súčasť života na osade zohrávajú i prajní sponzori, ktorí prispeli na spomínané posedenie dôchodcov a samozrejme obdarovanie účinkujúcich detí sladkou odmenou, začo im patrí srdečná vďaka. Poďakovanie patrí i p. Berte Chupáčovej s rodinou, ktorá sa postarala o zorganizovanie tejto akcie. Dúbravanská dolina je veľmi pekná, len si treba pozrieť všetky jej zákutia. Niet sa čo čudovať, že o túto lokalitu majú záujem ľudia z blízkeho i ďalekého okolia.

A. Panáková

Pulzujúci život málotriednej školy v osade Trnávka

Jesenné obdobie prináša so sebou čas zrelej úrody, dostatok plodov, ktoré vhodne poslúžia v škole na rozvoj tvorivosti žiakov. Žiaci našej málotriednej školy v rámci Projektu Zdravá škola využívajú toto obdobie v plnej miere.

Vychádzky a pobyty žiakov vonku slúžia k zberu jesenných plodov, ktoré okrem zberu pre získanie financií využívame aj pri tvorivej činnosti na hodinách výtvarnej výchovy, pracovného vyučovania a v školskom klube.

Darčeky, ktoré sme takto zhotovili potešili aj našich starších spoluobčanov. Obdarovali sme ich pri „Posedení s dôchodcami“ v nedeľu 26.10.2003.

Aktívne sme sa zapojili do Obecnej výstavy „zdobenia tekvic“, pretože práca s týmto materiálom je nám blízka.

Prírodný materiál využívame v školskej práci po celý čas a výrobky z nich skrášľujú podľa sezóny priestory školy. Snažíme sa týmto vychovávať žiakov lásky k rodnému regiónu.

Popri školských povinnostiach, nezabúdame na radosť, veselosť a kultúrne vyžitie.

Ako súbor TRNAVÁČIK neustále nacvičujeme nové detské hry so spevom a tancom, aby sme sa mohli prezentovať na verejnosti.

Žiaci prispievajú svojou tvorbou do školského časopisu rovnakého názvu TRNAVÁČIK.

V novembri sme zorganizovali koncert popradského Karola Gotta, ktorý ako jediný na Slovensku spieva najväčšie hity pražskej superhviezdy Karla Gotta. Žiaci mali z jeho vystúpenia obrovský zážitok, pretože koncert sa naživo odohral v priestoroch našej školy.

V rámci vyučovacieho procesu sa žiaci 4.ročníka zúčastnili v návaznosti na preberané učivo z prírodovedy - exkurzie do Hvezdárne v Hlohovci, aby si upevnili získané poznatky z učiva o Zemi, Slnku a hviezdach vo vesmíre.

Cestou sme sa zastavili v Kostelci, aby sme si rozšírili i poznatky z vlastivedy a obdivovali hradby z 9. storočia. Potom sme navštívili kultúrnu pamiatku kostol sv. Emeráma na hrade v Nitre.

Celodenná poznávací exkurzia bola významným prvkom výchovno-vzdelávacieho procesu.

Naďalej udržujeme kontakt nadviazaný v júni pri návšteve detí zo ZŠ Rokytnice na Morave.

Pozvali nás na „Rozsvícení vánočného stromčeka“ a my máme pre nich tiež pripravené darčeky.

V súčasnej dobe bola málotriedna škola v Trnávke pripojená na Internet ako jedna z vybraných škôl Projektu Infovek. Týmto je škola zaradená medzi školy podporované INFOVEKOM a bude vybavená počítačovou technikou.

Zriadená počítačová učebňa umožní našim žiakom osvojiť si základy počítačovej gramotnosti. Zmodernizovanie vyučovacieho procesu zaisťujú učiteľom a žiakom zvýšenie úrovne vzdelávania v málotriednej škole.

Dbáme na ľudové tradície a preto už dnes usilovne pripravujeme pásmo kolied a scénok, ktorými chceme privítať Mikuláša v priestoroch vianočne vyzdobenej školy, s vôňou medového perníka.

Myslíme, že určite našu školu neobide!

Projekt Fitlopta v škole

Základná škola Michala Rešetku v Hornej Súči je jedna z dvoch plnoorganizovaných škôl v okrese Trenčín, ktorá nemá telocvičňu.

So žiakmi cvičíme len na chodbách školy a školské ihriská využívame od skorého jari do neskorého jesene.

Skutočnosť, že nemáme telocvičňu, nás núti premýšľať o tom, ako skvalitniť hodiny telesnej výchovy a zabezpečiť zdravý telesný rozvoj našich žiakov.

Dozvedeli sme sa, že na Slovensku existuje liečebné štúdio, ktoré sa špecializuje na oblasť preventívnej a liečebnej rehabilitácie v oblasti ochorení pohybového aparátu.

Zároveň ponúka verejnosti metodické odborné programy ako cvičiť s veľkou a malou fitloptou.

Fitlopta sa testovala vo Švajčiarsku, USA i vo Švédsku. Na základe pozitívnych výsledkov sa v roku 1999 dostala aj na Slovensko.

Táto elastická zdravotnícka pomôcka sa vyrába s protišmykovou povrchovou úpravou

v štyroch veľkostiach a rôznych farbách.

Neslúži len na cvičenie, môže sa využívať priamo na vyučovaní. Pri správnom sedení na nej si žiaci zlepšujú držanie tela, čím sa predchádza kriveniu chrbtice. (Štatistiky dokazujú, že až 70 % detí má veľmi zlé držanie tela, z čoho vznikajú ďalšie zdravotné problémy.)

Žiaci môžu sedieť na lopte na hodinách čítania, hudobnej i výtvarnej vý-

chovy, prvouky a samozrejme treba ju využívať na hodinách telesnej výchovy. Je to pomôcka, ktorá spestrí vyučovanie, podporuje zdravý telesný vývoj a pôsobí veľmi pozitívne na disciplinovanosť počas vyučovania..

Z týchto dôvodov sme nadviazali kontakt s MUDr. Júliusom Kazimírom, rehabilitačným lekárom, ktorý pracuje v Pilates Medical centre v Bratislave. Zapojili sme sa do projektu Fitlopta pre zdravie.

Sme prvou školou na Slovensku, ktorá rozbieha tento projekt.

S fitloptami začíname v 1. ročníku. Pani učiteľka, ktorá učí prvákov, pôjde na odborný seminár zameraný na cvičenie s fitloptou.

Žiakov bude sledovať a pravidelne kontrolovať tím odborníkov.

Zatiaľ sme zakúpili 12 fitlôpt. Ďalšími loptami vybavíme kabinet telesnej výchovy. Chceme, aby sa v ostatných triedach využívali lopty aspoň na hodinách telesnej výchovy.

O náš projekt prejavili záujem aj masovo-komunikačné prostriedky, ako je denník Nový čas, TV Markíza, STV a Slovenský rozhlas. Redaktori navštívili našu školu a prváčikov filmovali priamo v ich triede.

Dúfame, že fitlopta nesklame a doštane sa zo školy aj do rodiny, kde osloví všetkých jej členov a stane sa súčasťou ich životného štýlu.

Mgr. Danka Zakopčanová
zástupkyňa riaditeľa

Zo života detí Materskej školy Vlčí Vrch

Materskú školu na Vlčom Vrchu navštevuje v školskom roku 2003/2004 16 detí vo veku od 3- 6 rokov. Sú to deti z osady Závrská, Vlčí Vrch a 1 škôlkár je z obce.

Každý rok detí ubúda, čo je najväčší problém pre udržanie materskej školy v prevádzke. Táto škola je umiestnená v peknom prírodnom prostredí, vybavená priestranými miestnosťami, jedálňou, veľkou herňou, oddelenou spálňou a hygienickým zariadením.

Stravu zo školskej kuchyne využívajú aj žiaci zo Základnej školy v Závrskej. Bolo by na škodu, keby mala zostať táto budova nevyužitá.

Výchovno-vzdelávaciu činnosť dopĺňame rôznymi vedľajšími aktivitami.

Výstavka ovocia a zeleniny

Koniec septembra a začiatok októbra v našej materskej škole patrí výstavke ovocia a zeleniny.

Deti nosia krásne jablká, hrušky, slivky i hrozno, rôznych tvarov zemiaky, mrkvy, petržlen, cviklu, kapustu.

Niektoré z nich zdobíme korením, koralkami, špajlami.

Potom chodbu vyzdobia výstavné kusy, ktoré dopestovali rodičia a starí rodičia našich detí v záhradkách i na poli.

Týmto im chceme vysloviť vďaku za pomoc pri výstavke.

O zeleninke a ovocí sa spolu porozprávame: aká je zdravá, ako je využiť, uskladniť. Často si o nej hovoríme básničky a zaspievame piesne.

Zdobenie tekvic

Kultúrne stredisko v obci vyhlásilo súťaž v zdobení tekvic medzi materskými školami a základnými školami. Do tejto súťaže sa zapojila i naša materská škola. Najväčší problém bol, kde zobrať tekvice. Správa o tekviaciach sa rýchlo rozšírila celým Vlčím Vrchom. Do troch dní sme nimi mali zapratanú celú školu.

S chuťou sme sa pustili do práce. Každá tekvica svojim tvarom niečo pripomínala. Stačilo trocha fantázie a tekvica sa zmenila na zvieratko, morskú príšeru, stra-

šidlo, veselú tvár, košík, snehuliaka a iné zaujímavé podoby. Pri zdobení sme využili rozličný materiál: zeleninu, šúpolie, gaštany, orechy, suché kvety i kamienky. Deti sa veľmi tešili a čakali, čo z tekvice vznikne. Každé zvieratko alebo postavičku pomenovali. Vyzdobili sme spolu 25 tekvic. Zaslúžená bola aj odmena - 1. miesto - džbán naplnený sladkosťami. Naše tekvice putovali aj na Trenčiansky samosprávny kraj v Trenčíne, kde zožali veľký úspech.

Výstava vyzdobených tekvic

Pre Zväz záhradkárov v našej obci bol tento rok smutný, pretože zomrel hlavný usporiadateľ výstavy p. Štefan Fary. Z tohto dôvodu túto tradičnú výstavu ani neusporiadali.

Pripravili sme preto výstavu trochu netradičnú, no o to zaujímavejšiu. V čase 23. – 27. októbra sa konala výstava vyzdobených tekvic, ktorej vystavovatelia boli hlavne školy.

Boli to exponáty z Materskej školy Vlčí Vrch, materskej školy ústredie, Základnej školy Trnávka, Dúbrava a Závrská. Zo zá-

kladnej školy ústredie prispeli 3 žiačky.

Výstava bola inštalovaná v priestoroch vestibulu kultúrneho domu a pozrelo si ju cca 400 návštevníkov. Podmienkou bolo, aby prioritou bola tekvica a na vyzdobenie mohli použiť iba prírodné materiály. Tekvice tak dostali oči z cibule, vlny z kukurice, ústa z fazule a pod.. Bola to pastva pre oči i pre dušu. Výstava bola súťažná a tak 1. miesto získala Materská škola Vlčí Vrch /sklenený džbán/, 2. miesto Materská škola ústredie /sklenená misa/ a 3. miesto ZŠ Dúbrava /sladkosťi/. Čokolády za účasť dostali i ostatní vystavovatelia. Výstava mala veľký úspech a Materská škola Vlčí Vrch vystavovala i na

Trenčianskom samosprávnom kraji v Trenčíne.

E. Klinková

Kultúrne akcie v IV. štvrtí roku

18. október	autobusový zájazd na divadelné predstavenie do Martina
23. október	zasadnutie obecného zastupiteľstva
23.-27. október	výstava vyzdobených tekvic v kultúrnom dome
25. október	stretnutie dôchodcov na osade Trnávka
9. november	stretnutie dôchodcov v ústredí
16. november	stretnutie dôchodcov na osade Dúbrava a Závrská
22. november	poľovnícka zábava
29. november	šitie bábok
11. december	vianočné aranžmány
14. december	adventný festival speváckych zborov
15. december	vítanie detí do života
19. december	vystúpenie pre Základnú školu
26. december	Štefánska zábava
31. december	Silvestrovská zábava

O chrobáčikoch

(Rozprávka pre najmenších.)

Chrobáčikovia bývali v lese pod hustou jedľou. Otecko chrobáčik s kmotričkou, ktorý býval neďaleko, sa každý večer vydávali na nočný let, aby ľuďom svojimi lampášikmi posvietili na cestu. Mamička so synkom chrobáčikom zostali doma a pripravovali zásoby na zimu, lebo už začal fúkať studený vietor. Chrobáčik usilovne nosil drevo na podstienku a pekne ho ukladal okolo domčeka, aby im chladná zima neprenikla do chalúčky. Mamička upchávala všetky škáročky na chalúčke, aby im vnútorné teplo neunikalo von. Chrobáčik bol mocný, ale i tak rýchlo ustal. Vtedy mu prišla na pomoc kamarátka Lienka od kmotričky. Keď už všetko ako tak urobili, mohli sa spolu hrať. Mamička im zato vždy niečo dobré pripravila. Chrobáčik bol niekedy spurný, rád sa škriepil a Lienku nepríjemným slovom urazil. Lienka bola tichá, veľmi poslušná, citlivá a preto ju chrobáčikovo správanie zlostilo. Smutná odišla domov a mamičke sa s plačom na chrobáčika sťažovala. Chrobáčik si uvedomil, že bol voči kamarátke sebecký, ale už bolo neskoro. Veľmi sa zato hanbil a dlhý čas sa ku kmotričke neodvážil ani len nakuknúť. Ale čo robiť v chalúčke sám, bez kamarátky? Až jeden raz sa odvážil u kmotričky zaľukáť, ale len tak slabulinko. No Lienka to počula, hneď otvorila dverka na chalúčke a chrobáčika vpustila dnu. Chrobáčik sa len tak pomaly prišúchal, ale keď zistil, že mu nič nehrozí, hneď spúsil: „Kmotrička, že vy vraj niečo dobré máte?“ Máme chrobáčik, máme, len neviem či ti dáme, lebo si Lienku urazil, bola veľmi smutná až plakala. Nehnevajte sa kmotrička, už sa to viackrát nestane – sľubujem. No tak dobre, verím ti, ale skôr ako vám niečo dám, odnesiete Naninke pod borievku hrnčiček, v ktorom nám priniesla trocha medu na vianočný stôl. Pekne ju pozdravte a nezapomnite zaželať spokojný spánok. Keď sa vrátili, mamička im položila na stôl veľký strapec hrozna. Chrobáčik aj s Lienkou sa najedli do sýtosti. Po hostine sa chrobáčik pekne poďakoval, zaželať kmotričke aj Lienke šťastlivé prežitie a pobral sa domov.

Vtedy už sa vracali domov aj otecko s kmotričkou. Objali sa, zaželali si všetko dobré a rozišli sa. Otecko doma dlho rozprával kde všade lietali, čo videli a zažili a ako rýchlo sa blíži zima.

Otecko ešte raz vyšiel von, obišiel celú chalúčku, aby zistil, či ešte netreba niečo opraviť, lebo zima je dlhá a nepríjemná. Potom všetci spoločne zasadli k stolu. V chalúčke bolo príjemne teplúčko, až sa im začali zatvárať víčka. Vtedy otecko povedal: „Uložíme sa do postielok na zimný spánok. Tak sa ešte všetci spoločne pomodlili.“

**Večer tvoja čeliadka
sťa ku kvočke kuriatka
hrnú sa pod ochranu
k svojmu dobrému Pánu.
Dobrá noc a pekné sničky.**

PAROCHIA Feslő Szucz (pokračovanie)

Farnosť Horná Súča

KAPLÁNI VO FARNOSTI

Erigovaná a obdarovaná základinou bola kaplánka v Hornej Súči v roku 1793.

Podľa archívnych diecéznych listov v roku 1793 anonymný dobrodinec daroval zriadenie kapláňky (kaplánskeho miesta) v Hornej Súči. Teda prvý kaplán bol vo farnosti od roku 1793.

Z kanonickej vizitácie z roku 1829 je takýto zápis o kapláňovi (bol to v poradí piaty kaplán):

„Tento zostárnutý a vzorný farár (Jozef Mesároš) má k svojej výpomoci kaplána pána Františka Oravského, ktorý sa narodil 20. septembra 1801 a bol pokrstený v Bánovciach. Teraz je 27-ročný, dobrého a pevného zdravia.... Okrem slovenskej, latinskej a niečo z nemeckej reči, neovláda žiadne reči. Tento kaplán tu od svojho príchodu do Hornej Súče svoj úrad vo všetkom dopodrobna zastáva. Pre svoje skvelé čnosti a vzorný život, pre učenosť a predovšetkým pre horlivosť v posvätných kázňach je drahý farárovi i farníkom a u všetkých má veľkú vážnosť. Nosí reverendu, modlí sa breviár (modlitebná knižka kat. kňazov) a často sa svedá.“

V krypte pod kostolom pravdepodobne pod pravou bočnou loďou je pochovaný kaplán Ján Farkaš. Vo farskej matrike je zápis, ktorý uvádza, že tento kaplán zomrel ako 36-ročný na „Exsudatum polomus“ (pravdepodobný zápal pľúc), dňa 12. mája 1895. Pohreb sa konal 15. mája 1895 a pochovával ho titulárny trenčiansky dekan dekanátu „Za Váhom“ Ján Lovasz, farár v Kochanovciach.

Vo farskej (Rešetkovej) kronike je uvedených 53 kaplánov.

Farár: Jozef Mésároš

Kapláni:

1. Ján Ďurček (1793-1799)
2. Jozef Mésároš ml. (1799-1804)
3. Jozef Krátky (1804-1814)

4. Štefan Remenárik (1814-1827)

5. František Oravský (1827-1834)

Farár: Michal Rešetka

Kapláni:

6. Jozef Zatkóci (1834-1835)
 7. Jozef Láng (1835-1840)
 8. Jozef Zelenaj (1840-1845)
 9. František Novotný (1845-1854)
- Prechodný kaplán Eustach Lacko – františkán

Farár: Ján E. Remiš

Kapláni:

10. František Gašparík (1854-1857)
11. Anton Šimko (1857)
12. Karol Zlathári (1857-1859)
13. Anton Kropáči (1859-1863)
14. Ján Záriecky (1863-1864)
15. Juraj Pažitný (1864-1866)
16. Alois Pick (1866-1868)

Farár: Jozef Mihálik

Kapláni:

17. Michal Radimecký (1868-1870)
18. Rudolf Matuš (1870-1871)
19. Jozef Mětzety (1871-1873)
20. Eduard Gily (1873-1875)
21. Ján Hátrik (1875-1877)

Farár: Michal Čulen

Kapláni:

22. Jozef Radimecký (1877-1879)
23. Jozef Opatovský (1881-1883)
24. Ignác Diera (1883-1885)
25. Adam Polčín (1885-1887)
26. Ján Liška (1887-1888)

Farár: Jozef Aleinthner

Kapláni:

27. Karol lmlauf (1890-1891)
28. Valentín Prunner (1891)
29. Ladislav Szeleszy (1891-1894)
30. Dezider Breštenský (1891-1892)

31. Ján Farkaš (jún 1894-máj 1895) zomrel v Hornej Súči

32. Arnold Fröhlich (júl 1896-júl 1897)

33. Karol Slanka (júl 1897- júl 1900)

34. Karol Kmeťko (júl 1900-nov. 1900)

35. Martin Némedy (aug. 1901-júl 1902)

36. Ondrej Cvinček (16.8.1906-3.5.1908)

37. Ladislav Chmielovský (11.5.1911-29.5.1911)

38. Štefan Juráček (5.6.1911-31.10.1911)

39. Šebastian Slugeň (9.11.1911-7.7.1914)

40. Viktor Bristenský (21.7.1911-19.8.1915)

41. František Rybárik (2.5.1915-1919) ako dočasný správca farnosti

Farár: František Rybárik

Kapláni:

42. Štefan Hrodek (2.9.1919-10.6.1920)
43. Anton Bucko (4.7.1935-26.12.1935)
44. Rudolf Janoš (26.7.1937-27.6.1938)
45. Štefan Škovránek (28.6.1938-18.6.1940)
46. Ladislav Ďatelinka (1.7.1940-30.9.1940)
47. Július Kalamen (1.10.1940-10.10.1941)

Farár: Justín Vršanský

Kapláni:

48. Vojtech Štibák (10.1.1942-11.9.1943)
49. Jozef Póčík (12.11.1943-11.2.1946)
50. Ľudovít Bednárík (22.2.1946-10.10.1947)
51. Štefan Ivanka (1948-1949)
52. Rudolf Dančík (1949-1951)
53. Ladislav Ďatelinka (1950-1953)

Od roku 1953, teda 50 rokov nemá farnosť Horná Súča kaplána, aj keď vzhľadom na rozľahlosť farnosti a množstvo práce, by bol veľmi potrebný. Dvaja kňazi, ktorí vo farnosti pôsobili ako kapláni ešte žijú. V knihe budú uverejnené ich spomienky na pôsobenie vo farnosti.

Spracovala: J. Čajová

Pokračovanie v knižnej podobe

Uvádzame posledný úryvok z histórie farnosti Horná Súča. História farnosti spracovávame knižne. O jej vydaní budeme informovať neskoršie. Pretože práca je rozsiahla, chceli by sme využiť všetky staré fotografické materiály, ktoré sú ešte zachované.

Obraciam sa preto na Vás s prosbou, ak vlastníte nejaké staré fotografie (kňazov, z púťí, procesie, obrázky spreď kostola, kríže a pod.), poskytnite ich prosím na prefotenie do pripravovanej knihy. Fotografie môžete priniesť do kancelárie pani Evy Klinkovej v kultúrnom dome, alebo mne osobne.

Za ochotu ďakuje: **Júlia Čajová**

ČO NOVÉ V OBECEJ KNIŽNICI?

Knihovnička poteší svojich čitateľov novými knihami, ktoré nakúpila v mesiaci septembri a novembri:

Náučná literatúra pre deti a mládež:

I. Watsonová C.: Moja prvá encyklopédia

Krásna literatúra pre deti a mládež:

Andersen H.CH.: Divé labude
May K.: Lovci ľudí
May K.: Mahdí
May K.: V sudáne
Cabotová M.: Zaľúbená princezná – III. diel
Cabotová M.: Princezná na niežacom dvore – IV. diel
Pullman P.: Magický nôž – II. diel
Brezina T.: Záchrana v poslednej chvíli
Podjavorinská L.: Čin – čin
Ježko Jožko
Marx A.: Záhrada strašiacieho ducha

Krásna literatúra pre dospelých:

Ľ Amour L.: Cez púšť do Kalifornie
Gulik R.V.: Záhada čínskeho klinca
Keleová-Vasilková. T.: Okienko do snov
Steel D.: Svadba
Montefiore S.: Stretne sa pod stromom ombu
Tamaro S.: Choď za hlasom srdca
Christie A.: Puknuté zrkadlo
Marec A.: V dreve zomiera noc
Nižnánsky J.: Trnava, ruža krvavá
J. Pavol II.: Rímsky triptich. Meditácie
Štepková S.: ... a já, Katarína Kolníková

Náučná literatúra pre dospelých:

Životné prostredie

Knihovnička žiada čitateľov o dodržiavanie výpožičnej lehoty, vrátenie kníh po jej uplynutí a vyrovnanie si zápisného pre rok 2003.

LIPKA RODIČOM

Vážení rodičia!

Jeden z neskorých jesenných listov venujem Vám.

Prišiel čas, keď sú dni veľmi krátke a svetla nám ubúda. V prírode je to zariadené veľmi múdro – po lete, kedy všetko živé v prírode sršalo energiou, bolo v pohybe a vydalo svoju úrodu, prichádza čas oddychu, čas na načerpanie novej energie. Všetko múdre v prírode (na svete) tento nepísaný zákon rešpektuje.

No existujú v prírode tvory, ktoré sa považujú za najmúdrejšie na svete a tento zákon veľmi nerešpektujú, ba vážne ho porušujú. Nie je to bez následkov, doplácajú na svoju nemúdrosť /alebo nešikovnosť?/ svojim zdravím, nespokojnosťou, zúfalstvom veľmi často i smrťou. No zdá sa, že tieto tvory sú nepoučiteľné. Tento druh nesie hrdý názov „homo sapiens – človek rozumný“.

Kde žije? Všade na svete sú takéto jeho „odrody“ rôzneho typu. Aj v mojom okolí, a nás v Hornej Súči. A preto sa na Vás, rodičia, obraciam s hŕstkou myšlienok na premýšľanie o Vašej výchove ako „človeka rozumného“.

Bol 4. septembrový týždeň, ráno, asi 7 hod. 30 minút. Do školy sa trúšili deti s taškami,

vo väčších či menších skupinkách. Fotoaparát by zachytil rôzne situácie, rôzne obrázky. Všimnime si tri z nich:

1. obrázok – Prišli autobusy, námestie je preplnené deťmi, ktoré sa z nich vyrojili. Jeden z chlapcov, 10-11 ročný sa presunul do dvora reštaurácie a s chuťou si pohľadáva z rannej cigarety. Nevadí mu, že okolo idú dospelí, ba i pán učiteľ. Môže mu byť každý ukradnutý! V mojej korune zašumeli reči o tom, že to je bežné. Veľa žiakov našej školy fajčí a park pri kostole je tiež dobrým miestom na tieto „aktivity“. Rodičia, postojte!! Popremýšľajte!! Kto môže zato, že si Vaše deti ničia zdravie, že sa z nich pomaly stávajú narkomani? Škola?! Tá im dáva peniaze na cigarety? Tá im ich predáva?! Len škola môže zato, že si deti nevážia svojich učiteľov?! Že Vy s nimi nechodíte a nevíete čo robia?! To je veľmi naivná a dokonca obmedzená výhovorka. Ako reagujete, keď Vám o priestupku Vášho dieťaťa

povie vyučujúci alebo niekto z občanov?! Vaše stanovisko je:

„Staraj sa o seba! Vychovávaj svoje deti!“ Skutočne veľmi „múdra“ odpoveď, hodná mena

„človek rozumný“.

2. obrázok – Prišli školské autobusy, nastala invázia detí do obchodov. V obchodíku pekárne ich je natlačených skutočne veľa, dospelí nemajú šancu, lebo deti sa, pravdaže „ponáhľajú“ do školy. Skupinka chlapcov bez, nákupných košíkov, špekuluje pri regáli so sladkosťami. Dohadujú sa medzi sebou, čo má ktorý zobrať. Zobrať, nie kúpiť. Pretože sú tam zrovna ženy, ktoré ich sledujú a nenechajú si to sledovanie bez komentárov, chlapci sa bez „ná kupu“ ale s „vtipnými rečami“ poberú z obchodu. Mamy! Čo Vy na to? Vy nemáte čas pripraviť svojim deťom do školy menšiu desiatu? Je jednoduchšie dať dieťaťu peniaze, nech si niečo kúpi – a tým mu dávať možnosť na zakúpenie napríklad i cigariet a možnosť skúsiť nákup bez platenia?! Sladkosti sú skutočne „múdra“ a hlavne zdravá výživa pre deti! Kde na to beriete peniaze, aby malo dieťa päťkrát týždenne dostatok peňazí na nie hociakú sladkosť (okrem iných výdavkov)? Akému hospodáreniu, akej zdravej skromnosti učíte svoje deti?

3. obrázok - Do školy sa ťahajú štyria chlapci – všetko prváci. Idú do bočného vchodu, do spojovacej chodby. Cestou sa rozprávajú, mudrujú – všetko väčšinou televízne výrazy. Dvaja z nich sa v „názoroch“ nezhodnú. Jeden dvíha do výšky nohu a kope do tašky na chrbte druhého. „Super športový“ výkon, hodný pochvaly. A keď ju dostanú vo forme otázky: „To takto idete do školy? vôbec si ju nevšímajú, pokračujú dôležite ďalej, sú predsa „machri“.

Rodičia, natískajú sa mi pre Vás dve otázky. Čo budú takýto chlapci robiť o 2, 3 roky, ako sa budú správať voči svojim rovesníkom? Vy ste s tým spokojní, že Vaše deti opakujú ako papagáje slová, vety a situácie z televízie a nie sú schopné vyjadrovať sa prirodzene a primerane svojmu veku?

A ešte postreh aktuálny, súčasný.

Vráťme sa k začiatku môjho jesenného listu. Stmieva sa veľmi zavčasu. Tým „veľmi pracov-

tým“ to nevyhovuje, lebo nestihnú to, čo majú v pláne. No pripomeňme si, že ak chce človek prežiť a prežiť čo najzdravšie, mal by využiť tieto predĺžené večery na inú činnosť. Zastaviť sa v tom zhone, stíšiť sa, viac premýšľať, venovať sa svojej rodine, svojim deťom, svojim záľubám. Nebude to čas premárnený, bude to čas veľmi vzácny, lebo bude venovaný k svojmu zušľachteniu a budovaniu pekných a zdravých vzťahov v rodine. Potom sa určite nebude v našej dedine po večeroch robiť to, čo sa deje teraz. Deti, pochopiteľne bez dozoru

behajú vo večerných hodinách ulicami (hlavne v okolí námestia). Chlapci s veľkými korbáčmi ako „Kubovia“, dievčatá s pišťaním a vrieskaním. Vraj udržiavajú ľudové tradície. Od polovice novembra. Ani my, staré lipy, ani najstarší občania, o takejto tradícii nič nevieme. A už vôbec nevieme o tom, že by sa počas novembrových a decembrových večerov po dedine strieľalo. Okrem rokov vojny. Rodičia! Chýba Vám a Vaším deťom násilie, streľba?! Vám vôbec nevadí, že Vaše deti sa túľajú bez Vás večernou tmou. /Vám to vyhovuje, lebo Vás ne-

otravujú/. Ako by sa to páčilo Vášmu „Kubovi“, keby ho chytil do parády nejaký rozumný muž z dediny, /či policajt/ a narezal mu zopár tým jeho korbáčom. Jasné, nenechali by ste to len tak, išli by ste ho zažalovať. Ublíži je predsa deťom. Keď Vám toto všetko píšem, zároveň mi v korune šumia neradosné správy o tom, koľko detí vo svete hladuje, koľko trpí ťažkými nevyliciteľnými chorobami, koľko ich trpí zimou, koľko ich je vďaka vojnam, bez rodičov a dokonca i bez svojej vlasti. Medzi to sa miešajú vzdychy tých rodičov, ktorí premárnili svoje šance a nevenovali sa múdro svojim deťom, kým boli malí.

Nechcíte sa zaradiť medzi tých vzdychajúcich a banujúcich rodičov. Chyťte svoju príležitosť, ba povinnosť, pevne do svojich rúk. Nenechajte sa manipulovať svojimi deťmi, reklamami, televíziou, sľubmi krásneho a šťastného života bez námahy.

Prejavte sa ako „homo sapiens = človek rozumný“

Príjemné zimné večery a pokojné požehnané Vianoce Vám želá

Vaša LIPKA

IMELO BIELE

Keďže je čas zberu imela bieleho /konára s listami optimálny zber – december – február/, prinášame Vám ifnormáciu o tejto bylinke.

Poloparazitický kričiek so vždyzelenými konármi a listami, ktorý rastie na konároch listnatých a ihličnatých stromov. Imelo biele je dvojdomá rastlina, samčie a samičie kvety rastú v pazuchách konárov. Plody sú jednosemenné, biele bobule. Imelo biele je rozšírené v Európe a Ázii a už oddávna bolo veľmi známu liečivou rastlinou.

V liečebnej praxi sa používalo na podporenie plodnosti a proti jedom.

Zbierajú sa mladé konáriky s listami, zvyčajne v zime, keď sa

stromy vytínajú, zber však možno robiť po celý rok. Materiál sa suší zviazaný vo zväzoch, zavesený v prievane alebo umeľým teplom do 40°C.

Droga je svetloželezná a chutí horko. Obsahuje peptid, vyskotoxín, cholín, acetylcholín, flavonoidy, saponíny, slizy, cukry, vosky, organické kyseliny a farbivá. V liečebnej praxi sa používa na znižovanie krvného tlaku a podporenie činnosti srdca. Rozširuje cievy a pôsobí proti väpenataniu tepien.

O veľkosti dávok a dĺžke užívania sa treba poradiť s lekárom. Účinné látky imela vykazujú cytostatické vlastnosti /pôsobiacie proti nádorom/ a v poslednom čase sa im v tomto smere venuje veľká pozornosť.

PREHĽAD JUBILANTOV

dôchodcov v ústredí aj na osadách v roku 2003

ÚSTREDIE

Celkový počet dôchodcov	239
z toho mužov	90
žien	149

Najstaršia občianska v ústredí je 97-ročná

Mária Serišová
Horná Súča č. 374

Jubilanti v ústredí:

65 roční - 16 občanov
70 roční - 10
75 roční - 12
80 roční - 5
85 roční - 2
90 roční - 2
Zlaté svadby v ústredí – 5 manželských párov

Dúbrava

Celkový počet dôchodcov:	106
z toho mužov	39
žien	67

Najstaršia občianka osady je 93-ročná

Agnesa Babrnáková
Horná Súča č. 445

JUBILANTI na

Dúbrava

65-roční - 4
70-roční - 4
75-roční - 6
80-roční - 2
90-roční - 1
Zlaté svadby na Dúbrave – 2

Závrská

Celkový počet dôchodcov:	75
z toho mužov	29
žien	46

Najstaršia občianka na osade je 92-ročná

Eva Habániková
Horná Súča č. 609

Jubilanti na osade

Závrská

65-roční - 6
70-roční - 4
75-roční - 3
80-roční - 3
85-roční - 1

Trnávka

Celkový počet dôchodcov:	90
mužov	35
žien	55

Najstaršia žena osady Trnávka je 99-ročná

Anna Faryová
Horná Súča č. 877

Jubilanti na osade

Trnávka

65 roční – 5
70-roční – 2
75-roční – 2
80-ročný – 1
90-ročná – 1

Zlaté svadby

Rodina Gažiová z Dúbravy a rodina Gagová zo Závrskiej.

ČAKÁ VÁS SVADBA?

Návštívne svadobný salón AFRODITA

Ponúkame Vám: Požičiavanie svadobných šiat, šiat pre družičky, svadobných doplnkov (závoje, korunky, ozdoby do vlasov, bižutéria, rukavičky, kabelky, pelerínky, štóly), perká pre družbov a ženícha, kytice pre nevestu a prvú družicu, kytice na autá alebo nevestu na auto, svadobné sviečky, poháre, výzdobu sály.

Zakázkové šitie večerných šiat, požičiavanie večerných šiat, šaty na prvé sväté prijímanie.

Nájdete nás: Svadobný salón AFRODITA - Alena a Monika Chupáčové
Horná Súča Dúbrava č. 484 (oproti kostola), telef. 0903 781 060

**PO TELEFONICKOM DOHOVORE VÁS RADI OBSLÚŽIME
AJ VO VEČERNÝCH HODINÁCH A CEZ VÍKEND.**

STRETNUTIA DÔCHODCOV

Život sa u každého začína narodením, pokračuje detstvom, dospelosťou a potom obdobím zrelosti. Práve tá zrelosť života je vyplnená prácou pre seba, pre svojich blízkych a pre spoločnosť. V tomto behu života sa človek vyčerpáva až sa ocitne na hranici, keď mu po zásluže patrí právo na zaslúžený odpočinok. Všetkým patrí poďakovanie za vykonanú prácu so zaželaním veľa zdravia do ďalšieho života. Preto poriadame každoročne stretnutie dôchodcov, aby sme všetkým popriali šťastnú a pokojnú jeseň života.

V tomto roku sme stretnutie poriadali z časových dôvodov nielen v októbri, ale aj v novembri. Na Trnávke bolo stretnutie 26. októbra v budove základnej školy a zúčastnilo sa na ňom 245 dôchodcov, pretože bolo

nevhodné počasie. V ústredí sa stretnutie konalo dňa 9. novembra v sále kultúrneho domu. Zúčastnilo sa ho 70 dôchodcov, v nedelu 16. novembra bolo stretnutie na Dúbrave s počtom 63 a v Závrskej 50 dôchodcov.

V Závrskej si pri tejto príležitosti slávnostne otvorili Klub dôchodcov po založení Jednoty dôchodcov. Tieto priestory budú slúžiť aj ako knižnica. Všetky stretnutia poriadala obecný úrad, ktorý finančne prispel podľa počtu prítomných dôchodcov. Ženy z každej osady a ústredia napiekli sladké a slané dobroty a deti zo základných škôl a materských škôl sa postarali o pekný program a darček. Touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí sa akoukoľvek formou podieľali na príprave a priebehu týchto stretnutí.

Srdcový infarkt

Čo je to srdcový infarkt?

Aby srdcový sval mohol plniť svoje dôležité úlohy, musí byť dostatočne zásobovaný kyslíkom. Kyslík sa do tohto svalu dostáva prostredníctvom vencovitých tepien. Ak sa jeho prísun zníži alebo dokonca celkom preruší, dochádza k infarktu.

Čo spôsobuje srdcový infarkt?

Aj keď k infarktu srdcového svalu dochádza náhle v stave plného zdravia, príčiny jeho vzniku trvajú spravidla už niekoľko rokov: prívit srdcových vencovitých tepien sa zužuje ukladaním bielkovinových látok a tukov, najmä cholesterolu a triglyceridov, na stenách tepien. Tak dochádza k dlhodobému nedostatku krvi pre-

krvovaniu srdcového svalu. Infarkt sa objavuje vtedy, keď sa pri väčšej telesnej námahe alebo duševnej záťaži zvýši potreba zásobovania srdca kyslíkom. Toto však z vyššie uvedených príčin zlyhá.

Srdcový infarkt môže byť vyvolaný i náhlom uzáverom tepny krvnou zrazeninou (trombus) alebo vmetkom (embolus).

Ako sa srdcový infarkt lieči?

Pacientovi, postihnutému infarktom, musia sa čo najskôr nasadiť lieky na odstránenie bolesti a treba ho čo najrýchlejšie dopraviť na oddelenie intenzívnej starostlivosti na internom oddelení, kde lekári vykonajú opatrenia na záchranu života.

SÚČANSKÝ HLÁSNIK

- vydáva Obecný úrad Horná Súča. Redakčná rada: Eva Klinková, Júlia Čajová, Kvetoslava Gugová, Júlia Sásková, Pavol Bilčík. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jiří Foldyna, 913 31 Skalka n/V., tel.0905/259 315, e-mail:delta@naex.sk, www.deltax.sk Registrácia: Oú Trenčín č. 04-456/96-RK. © DELTA